

Soc un petit llibre, visc en un prestatge d'una biblioteca i no recordo l'última vegada que algú em va agafar per portar-me a casa seva.

Us diré, també, que a la meua manera soc feliç i que m'agrada el meu prestatge i la biblioteca en què visc.

Encara que us sembli estrany, tinc somnis, amors i desitjos. I també sé que és possible que no se'n compleixi cap, però aquesta esperança és la que em dona ganes de viure.

La senyora Joana, com cada matí, treia la pols de tots els prestatges, passava el plomall tot cantant la mateixa cançó que portava cantant des de feia 10 anys i, després de buidar les papereres, fregava el terra i marxava. Arribava després la senyora Marga, la bibliotecària, es posava al seu escriptori i aconsellava a tots els que li demanaven, els millors llibres; doncs, el dia X, com us deia, la Sra. Marga em va recomanar. De les mans de la bibliotecària vaig passar a les mans de la Carla, una noia menuda i fràgil; la veia plorant dia sí i dia també. A mesura que em llegia li podia intuir un lleuger i tímid somriure fins que va arribar el dia Y i la Carla va riure amb totes les seves forces, i va dur-me a la biblioteca de nou.

-Hola Carla- va saludar la Sra. Marga.

-Bon dia Sra. Marga, gràcies per recomanar-me aquest fantàstic llibre- va dir la Carla.

-Si t'ha agradat, ja estic contenta Carla.

-Adéu siau.

Bé, ja soc un altre cop al meu prestatge. Ara ja va sent hora que us digui com em dic. El meu nom és:

“Com superar l'anorèxia” i el meu pare em va concebre per ajudar nois i noies com la Carla.